

ROZMOWNY (7) *ai*

Oba o jasne.

sg m N rozmowny (2). ◇ *I rozmownym* (2). ◇ *pl N m pers rozmowni* (1). *subst rozmown(e)* (1).
◇ *A subst rozmown(e)* (1). ◇ [*I m rozmownymi.*]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

1. *Umiejący rozmawiać, chętny do rozmowy, zwłaszcza mądrej, towarzyski, kontaktowy; lepidus Mącz; affabilis, confabulator, conversator, dialogista, philologus in omni sermone Cn* (5): Aby w miłości y w iedyności żyli/ iednę wolą wżycy mieli/ bráterfką miłość záchowáli/ dobrotliwi/ rozmowni byli. *KrowObr* 62; *Lepidus*, Tam de hominibus quam de oratione et aliis dicitur rebus, *Wdzięczny/ rozmowny/ miły. Mącz* 189b; [*Lagodny, Rozmowny affabilis <d est> delectabilis ReuchlinBartBydg by; Iełzcze potrzebney rzeczy vczy/ mowiąc: Bądźcie rozmownymi/ Tho iełt/ łzukáiąc y życząc łobie v káždego miłości/ mamy wżelkiego ludzko przyjmować GilPos* 137].

W połączeniach szeregowych (2): To było w nim nadziwnieyżego/ iłz będąc ná pułczy wychowany/ bárzo łię luckim/ rozmownym/ y łagodnym wżytkim gościom łtawił *SkarŻyw* 58, 507; [*GilPos* 135; *SkarŻyw* 652 (*Linde*); *Volck* 201].

Szereg: »łaskawy i rozmowny« (1): Łáfkáwym łię y rozmownym káždemu łtawił *SkarŻyw* 412. [*Ponadto w połączeniu szeregowym.*]

2. *Dziejący się podczas rozmowy, polegający na rozmowie* (2): Y te tám wálze gry pánie Kriłki (iáko ie zowiecie) rozmowne/ będąli w łobie co ofobnego miály/ nie telko ie wyłáwiác będę/ ále łie ich y łam imę/ iáko ten/ kogo grá nie mierzi. *Górndworz Cv, C*; [*O iákowey vkładności á ludzkości rozmowney czytamy/ że był on Iozeph Pátiryárchá z braćią łwoią/ áczkolwiek iemu bárzo przewinioną. GilPos* 137].

Cf NIEROZMOWNY